

عنوان مقاله:

حروف جر در قرآن کریم با رویکرد نحوی-بلاغی

محل انتشار:

دوازدهمین کنفرانس بین المللی پژوهش های مدیریت و علوم انسانی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

علیرضا مولایی تبار - دانشجو کارشناسی رشته آموزش زبان عربی دانشگاه فرهنگیان پردیس شهید مفتاح شهر ری

سید علیرضا موسوی - دانشجو کارشناسی رشته آموزش زبان عربی دانشگاه فرهنگیان پردیس شهید مفتاح شهر ری

متین کریمی جعفری - دانشجو کارشناسی رشته آموزش زبان عربی دانشگاه فرهنگیان پردیس شهید مفتاح شهر ری

محمدرضا قره داغی - دانشجو کارشناسی رشته آموزش زبان عربی دانشگاه فرهنگیان پردیس شهید مفتاح شهر ری

خلاصه مقاله:

نحویان برای حروف، معانی مختلفی ذکر می کنند که از میان آنها یکی و بعضا دو تا، معنای اصلی به شمار می آیند و بقیه معنای مجازی آن حرف محسوب می شوند. آنها علت کاربرد حروف را در معنای مجازی بر اساس قاعده تضمین توجیه می کنند. بلاغیون نیز علت کاربرد حروف را در این معانی با جاری نمودن استعاره تبعیه در حرف و یا فعل همراه آن توجیه می نمایند؛ اما ذکر تضمین و یا استعاره به تنهایی گویای اغراض نظم قرآنی و لطائف آن نیست و تنها تلاشی است در جهت تصحیح کاربرد هایحروف جر با فعل هایی که ظاهرا نمی بایست با آنها همراه می شده اند. مساله ای را که در این رساله در صدد حلش بر آمدمانست که حروف جر گاهی در معنای اصلی خود و گاهی در معنای مجازی به کار می روند. این موارد در بلاغت جملات نقش عمدهای را ایفا می کنند. همچنین در آیات قرآن کریم بسیار دیده می شود که متعلقها با حرف جری که برای آنها در اصل وضع نشده، به کار می روند. تشخیص حقیقت یا مجاز بودن معانی حروف جر و ارتباط این حروف با متعلق هایشان از جمله دستاوردهای این رساله بوده که با هدف فهم دقیق تر مفاهیم قرآنی انجام پذیرفته است.

کلمات کلیدی:

حروف جر، نحو، قرآن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1694651>

